

PĂDUREA – LOC AL RENAȘTERII

Când calci o frunză scoate sunete nemaiauzite. Influențată de mediul care îi oferă vitalitatea ea crește și devine puternică, iar când se desprinde devine un miracol, asemenea curcubeului. Aerul și lumina o mângâie, pământul o îmbracă cu mireasmă. Ea oferă suflet. Ea este respirația lumii.

Când dimineața razele soarelui pătrund printre jaluzele, simți mângâierea aerului. Cum căldura cerească îți încâlzește sufletul fără să te ardă, simți că renești, că prinzi aripi care te ridică deasupra tuturor lucrurilor pământești. La fiecare pas pe care îl faci, treci mai departe, urmând regulile vieții. La final poți câștiga premiul satisfacției morale.

Fiecare faptură lăsată se te încânte, fie cu muzicalitatea, fie cu privirea blândă pe care ți-o oferă, fie cu drăgălășenia, trebuie să primească în schimb atenție, ocrotire, grijă și iubire. Suntem datori moral să le înapoiem ființelor vii de lângă noi grijă, afecțiune și iubire. Privind dincolo de toate obiectivele pământești poți găsi foarte multe locuri unde trupul și sufletul sunt în comuniune cu natura. Pe pământ există foarte multe locuri de care oamenii să se bucure, în care să se simtă mai aproape de puritate. Uneori însă aceste locuri sunt trecute cu vederea. Locul unde poți găsi toate splendorile naturii împreună, vietăți care să te înțeleagă doar din priviri, care să te răsețe cu mângâieri – o lume în care doar bunătatea unei ființe poate supraviețui este pădurea – „Pădurea – leagăn al vieții”.

Pădurea este locul unde cerul se regăsește cu pământul, unde omul întrevide adesea bucuria de a trăi. În acest loc mintea descoperă lucruri pe care nici nu le visăm, ochiul se umple de frumusețe, urechea aude muzici nemaiauzite. Atunci când pentru o clipă închidem ochii simțim că vedem parcă marginile nevăzute ale Universului. Aici simțim că suntem parte a tot ceea ce este...

Aici ramurile copacilor se prelungesc în venele noastre, aici primăvara ce-și cheamă înapoi mugurii și rândunelele ne întoarce și pe noi la viață... Aici sunt luminișuri tainice, pline de cântecul păsărilor, podite cu flori unde poți vedea tot ceea ce orașul nu-ți poate arăta. Într-un loc deosebit – Pădurea – îți ții respirația și ascuți bătaia frunzelor. Aici ți se oferă trăiri emoționante. Aici te poți bucura de minunile cele mai simple ale acestei vieți: de ruginiul penelor rândunicii, de mustățile șoricelului care mișună prin poiana proaspăt înverzită, de ochii ca două mărgele ai broscuței, de cântecul încântător al ciocârliei și de tot ceea ce te înconjoară.

Fiecare vietate din acest loc are la rădăcini dragostea care se află acolo, o dragoste care o face o faptură miraculoasă. Forma și mirosul pe care îl vezi când te uiți la frunze, bulbi și floare, unde vezi rodul bun, unic și prețios în viață nu sunt altceva decât viața care ți se dăruiește permanent și sublim.

Pădurea este locul în care toate renasc și prind viață! În fiecare minut pădurea desprinde răul de bine. Pădurea cerne aerul cerului, sacralizând existențe ale unei lumi profane. Pentru toate acestea suntem datori să ocrotim pădurea!

**GIREDARU ANDREEA, ȘCOALA CU CLASELE I – VIII ȘAG, CLASA A VIII - A
PROF. COORDONATOR: IONUȚA IORGA**